

Ved graven

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

*Takk for fremmotet
og for all vennlig deltakelse.*

Familien

*Forrettende prest: Einar Weider
Fløyte: Kristin B. Andersson
Altsaksofon: Jenny Forsberg
Orgel: Marthe Aa*

*Nittedal Begravelsesbyrå
Tlf: 67 07 81 77*

Aud-Morun Andersson

** 26 - 9 - 1929 † 9 - 3 - 2020*

*Hakadal kirke
Fredag 20. mars 2020*

Solo
Evert Taube: Nocturne

Unisont

Blott en dag, ett ögonblick i sänder,
vilken tröst vad än som kommer på!
Allt ju vilar i min Faders händer,
skulle jag, som barn, väl ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta,
giver ju åt varje nyfödd dag
dess beskärda del av fröjd och smärta,
möda, vila och behag.

Själv han är mig alla dagar nära,
för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära,
han som heter både Kraft och Råd.
Att sin dyra egendom bevara,
denna omsorg har han lagt på sig.
«Som din dag, så skall din kraft ock vara,»
detta löfte gav han mig.

Hjälp mig då att vila tryggt och stilla
blott vid dina löften, Herre kär,
ej min tro och ej den tröst förspilla,
som i ordet mig förvarad är.
Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer,
taga ur din trogna fadershand
blott en dag, ett ögonblick i sänder,
tills jag nått det goda land.

Solo
Ketil Bjørnstad: Sommernatt ved fjorden

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

Unisont

Herre Gud, ditt dyre navn og ære
over verden høyt i akt skal være,
og alle sjele,
de trette træle,
alt som har mæle,
de skal fortelle
din ære.

Gud er Gud, om alle land lå øde,
Gud er Gud, om alle mann var døde.
Om slekter svimler -
blant stjernestimler
i høye himler
utallig vrimler
Guds grøde.

Høye hall og dype dal skal vike,
jord og himmel falle skal tillike,
hvert fjell, hver tinde
skal brått forsvinne,
men opp skal rinne,
som solen skinne,
Guds rike!